

Sensation i

Den største klubturnering på den vestlige halvkugle endte torsdag morgen med en sensationel sejr til Liga Quito fra Ecuador. Hjemmeholdet Fluminense måtte bøje sig på Maracanã i Rio de Janeiro, tårerne flød, og hundrede millioner latinamerikanere fulgte dramaet foran skærmen

AF EBBE FISCHER

DEN UNGE KVINDE VED HEGNET stirrer udtryksløst ude på banen. Det lyse hår tjavser ned over skuldrene, og en tåre kommer til syne i øjenkrogen, som kameraet fanger. Bag hende står tusindvis af stille brasilianere i den samme sribede trøje, og med det samme ansigtsudtryk som hende. Dette skulle have været dagen, da Fluminense endelig erobrede den store pokal, Copa Libertadores, og nu er det hele ved at fuse ud efter en sand eksplosion undervejs. Hatrick, klassemål og fyrværkeri i Rio de Janeiro. Men nu er der stille.

Upåagtede Liga Deportiva Universitaria de Quito - i Ecuador blot kaldet Liga - fører strafesparkskonkurrencen med 2-0 foran 90.000 mennesker på det legendariske Maracanã i Rio. Efter forlænget spilletid blev kampen 3-1 til hjemmeholdet, men da ecuadorianerne vandt første kamp 4-2 betyder det uafgjort. Glem alt om udebanemål.

Inden returkampen anså brasilianerne sig selv for favoritter mod holdet fra den lille hovedstad i højlandet, der aldrig tidligere har fostret en vinder af den ubestridt største klubturnering i Las Americas. Det har Brasilien til gengæld. Otte forskellige brasilianske klubber har løftet trofæet, deriblandt lokalrivalerne fra Flamengo, og derfor havde Fluminense set frem til en sejr. Særligt fordi Ligas spillere op til kampen trænede på netop Flamingos anlæg, hvilket blev set som en provokation. Brasilianernes topscorer, den bomstærke Washington, var efterfølgende ude med en sejrsvikende melding:

»Vi vinder, fordi deres vigtigste spiller ikke kommer. Det er nemlig højden,« sagde han inden returkampen.

Quito ligger 2.850 meter over Stillehavet. Det er højere end de fleste alpetoppe, og det giver unægteligt Liga Quito en fordel når de hjemme møder spillere, som ikke er akklimatiseret. Liga har imidlertid også spillet flot i lavlandet, men det skal vi vende tilbage til.

Stor turnering

Washingtons kommentar siger lidt om de følelser, Copa Libertadores sætter i gang i Latinamerika. Det er uden sammenligning turneringen, som de store hold skal vinde, hvis de vil være store. Boca Juniors er f.eks. trukket lidt fra de andre latinamerikanere i global anseelse, takket være succes i netop denne turnering de senere år. En succes, som Diego Maradonas hjerteklub har formået at veksle til et par meriterende sejre i den traditionelle kamp mod vinderen af Champions League. De kampe, der nu er ændret til VM for klub-

hold.

Flore storhold sparer alle deres stamspillere i den nationale liga. Succes i Copa Libertadores er vigtigst, ikke mindst siden turneringen i 1998 fik et sportsligt løft, da Mexicos stærke klubhold blev lukket ind. Og de 110 millioner mexicanere har naturligvis øget sponsorerens interesse i en turnering med vokseværk, der kandiderer til at blive en samlet turnering for hele det amerikanske superkontinent.

I år var to klassiske storklubber oppe mod hinanden allerede gruppespillet. River Plate

mod América. Argentina mod Mexico. Begge klubber har hjemmebaner, der har huset VM-finaler, og kampen gav stor regional opmærksomhed. Der er nemlig intet, som de andre hellere vil, end at slå de argentinske klubber. I Latinamerika har Argentina et dårligt ry, fordi argentinerne anser sig som europæiske - og lidt bedre - end de regionale naboer, der er mere prægede af de oprindelige kulturer.

Det blev til to intense opgør. Og særligt en klassiker af en kamp på Azteca stadion i Mexico City, hvor América vandt 4-3, til stor fryd

for de 114.000 tilskuere. Begge hold gik dog videre fra puljen.

Passionerede jakkesæt

Siden mødte River Plate lokalrivalen San Lorenzo i ottendedelsfinalen i to nye dramatiske opgør, denne gang mellem to store argentinske klubber. Denne signatur befandt sig i den internationale lufthavn i Buenos Aires under returopgøret. Alle fulgte med på de store fladskærme. Og selv de ældre forretningsmænd brølede. Nogle faldt hinanden om halsen, da

Sydamerika

Patricio Urrutia, anfører for Liga Deportiva Universitaria de Quito, løfter pokalen efter sejren over Fluminense i Cope Libertadores. FOTO: SERGIO MORAES / SCANPIX

Det var nemlig en stor overraskelse, at landets klubber overhovedet kom i nærheden af finalen. Det er kun sket én gang før. Dengang i 1997, da Vasco da Gama slog Barcelona i slutkampene, og hele landet bakker op om de hvidklædte fra Casa Blanca, som holdets moderne arena bliver kaldt.

En turnering kan til en vis grad måles på sin finale. Og Copa Libertadores er et godt stykke fra Champions League. Den europæiske storebror er sikret overskrifter i hele Europa, men i Latinamerika flader begejstringen markant ud, når de nationale hold er ude. Det betyder dog på ingen måde, at turneringen bliver ligegyldig. Alle noterer sig, hvem der har vundet, og små 100 millioner latinamerikanere fulgte angiveligt slutkampen i tv. Kontinentets bedste spillere ryger som bekendt til Europa, men mange kommer også hjem igen, og turneringen rummer store landsholdsspillere, hvilket navne som Adriano og Juan Román Riquelme vidner om.

Vi tager nu tilbage til finalen på Maracanã i Rio de Janeiro.

Nerver på Maracanã

Holdene er netop kommet på banen, og et massivt fyrværkeri præger det runde stadion. De 90.000 mennesker er klar, og ingen står stille. Bag målene vrimler det med romerlys, og tusindvis af dem er sat op, så de danner ét ord, der til gengæld fylder hele det ene sving.

»Fluminense«, står der.

Kampen må udskydes et kvarter på grund af røg på banen. I det femte minut bliver stadion imidlertid tavst, bortset fra et par tusinde hvidklædte tilskuere fra Quito på langsidens, som jubler over Luis Balaños scoring. Den stærkt efterspurgte og lynhurtige offensive kant, Guerrón, river sig fri i højre siden, og han sender bolden indover. 1-0.

Nu skal Fluminense score tre gange for at få forlænget spilletid, siden Liga vandt 4-2 i Quito. En svær opgave. Men seks minutter senere tænder Fluminenses 10'er, Thiago Neves, håbet på Maracanã med et langskud, og efter 27 minutter har han scoret til 2-1, tæt under mål. Publikum lugter blod. Fluminense presser på. Og allerede efter 11 minutter af anden halvleg er der balance i regnskabet; 3-1 på et klassisk frispark af Thiago Neves. Hattrick. Fluminense presser videre, men det giver også chancer i den anden ende, når den lynhurtige Guerrón sætter fart i banen.

Efter 120 minutter er det kun straffespark, der kan afgøre sagen. Stadion står åndeløst tilbage, mens pokalen står klar på sidelinien. Ligas målmand, José Cevallos, har fundet sin egen måde at spille det psykologiske spil. Han sætter sig på hug inde i målet, med ansigtet væk fra skytten, og beder en stille bøn. Han trækker ti-

den til det sidste. Angriberne tøver. Og brænder. Og brænder igen.

Maracanã bliver tømt på rekordtid efter det uventede nederlag. Liga Quito jubler, men de må løfte det store trofæ foran et tomt stadion, bortset de par tusinde, der har taget turen fra Ecuador. Det er de ligeglade med i Quito. De har vundet ny stolthed. Imens bliver der grædt flere tårer i Rios gader, og Ligas argentinske træner, Edgardo Bauza, græder glædestårer ude på sin bænk. Den sejr havde han kun drømt om. ✘

COPA LIBERTADORES

■ Sydamerikas pendant til Champions League bliver afviklet årligt fra januar til juli. Finalen bliver afviklet over to kampe (ude/hjemme).

■ Turneringen er spillet hvert år siden 1960, og den er omgærdet af stor prestige i regionen. Ikke mindst fordi vinderen får en billet til VM for klubhold i Japan.

■ Følgende lande deltager: Mexico, Colombia, Peru, Chile, Brasilien, Argentina, Bolivia, Venezuela, Uruguay, Paraguay og Ecuador. De 32 hold inddeles i otte grupper af fire hold, og siden anvendes cup-systemet.

■ Hovedsponsor er den spanske bank Santander, hvorfor turneringen officielt hedder Copa Santander Libertadores. Den er også kaldet Copa Libertadores de América.

■ Web: www.santanderriodeporte.com og www.conmebol.com

VINDERHOLDET

Liga Deportiva Universitaria de Quito havde følgende spillere i startopstillingen på Maracanã:

■ **MÅLMAND:** José Cevallos. Den 37-årige målmand var en sikker sidste skanse, og i den anden finalekamp blev han kåret til kampens spiller. Han reddede tre af fire forsøg i straffesparkskonkurrencen.

■ **FORSVAR:** Renán Calle, Norberto Araujo, Jairo Campos og Paul Ambrossi. En yderst stabil kæde, der i turneringen sjældent har lukket mere end ét mål ind, selv når turen er gået til stor-klubberne i Mexico, Brasilien og Argentina.

■ **DEFENSIV MIDTBANE:** Enrique Vera og Patricio Urrutia, der udførte et stort arbejde mod de angrebslystne storhold.

■ **OFFENSIV MIDTBANE:** Stjernen Joffre Guerrón og Luis Bolaños er offensive kanter, mens den boldsikre Damian Manso er placeret mere centralt.

■ **ANGREB:** Claudio Bieler er klubbens argentinske topscorer.

■ Web: www.clubldu.com

Fluminenses Thiago Neves scorede tre gange mod Liga fra Ecuador, men det var ikke nok til at vinde Copa Libertadores. FOTO: FERNANDO SOUTELLO/SCANPIX

River var slået ud, og både triste og glade fjæs prægede terminalen, mens højttalerne efterlyste passagerer.

San Lorenzo skulle så i kvartfinalen op mod upåagtede Liga fra Ecuador, der overraskende havde slået Juan Sebastián Verón og hans argentinske tophold Estudiantes ud af turneringen. I kvartfinalen blev det to gange 1-1, og de to hold gik i straffesparkskonkurrence. I Quitos tynde luft.

Dagen efter kunne man se grædende stjernespillere i alle de argentinske aviser. Mod et

hold fra Ecuador! Det var næsten for meget for de ærekære argentinere. Drømmen var knust, og San Lorenzos hold er siden gået lidt i opløsning. Træneren, den berømmede tidligere landsholdsspiller Ramón Díaz, er røget til førortale mexicanske América, og flere spillere er taget til andre klubber.

Jubel i Ecuador

Mens storklubberne i de store lande allerhelst ser lokalrivalerne ryge ud hurtigst muligt, har Ecuador samlet sig om Liga fra Quito.

